

bármilyen sokszor hallottuk is összefüggéseket. Ezért nem kell már ezt az üzenetet. Hála legyen az foggal-körömmel ragaszkodnunk Úrnak, hogy a mi gondolataink elképzeléseinkhez sem. A mi nem az Ő gondolatai, és a mi álmaink összetörhetnek, de Isten utaink nem az Ő utai, mert az ő „álmai” sohasem. Ő beteljesíti gondolatai és utai sokkal jobbak a szándékát, nem állhat ellene mieinknél (Ézs 55,8-9). Isten semmi.

Úgy legyen! Ámen.

nézőpontja végtelenül nagyobb,
mint a miénk, Ő látja a teljes

Imádság:

Élő Istenünk!

Köszönjük Neked ezt a hatalmas örömhírt, amit az első hűsvétnél az asszonyoknak üzentél, aminek tanúi lehettek, és szavuk nyomán, nemzedékeken keresztül terjedt ez a hír, és mi is hallhattuk, befogadhattuk! Köszönjük az örömhír hozóit, akik egykoron hirdették nekünk is szent üzenetedet!

Köszönjük, hogy szólsz ma is hozzánk, és a te szavad mindig aktuális. Tudod jól, mire van szükségünk, és megemlékezel minden nyomorúságunkról.

Add, hogy a hűsvét öröme elkísérjen bennünket a mindennapokba is. Hadd formálja át Igéd a gondolatainkat, cselekedeteinket, szokásainkat, kapcsolatainkat.

Kérünk, Lelked által újíts meg bennünket, és adj nekünk reménységet és hűséges kitartást, amikor látszólag nincsenek válaszok. Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket! Ámen!

Legközelebbi alkalmaink:

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Felolvasó szerkesztő:
Tóth András esperes

Szerkesztő:
Sárközi Gergely Antal
Technikai szerkesztő:
Füstös Gábor

Szerkesztőség címe:
szigetek.papaten@gmail.com

II. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

„Hallgassatok rám, ti szigetek,
figyeljétek, látóit nemzetelek!”
Ézs 49,1

2020. MÁRCIUS

SZIGETEK

A PÁPAI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE SZÓRVÁNYGONDOZÓ LAPJA

Írta: Mórliczné Batki Anna

Református böjt

Lekció: Ézs 58,1-8,13-14, Textus: Ézs 58,6-7

Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a bűnösen fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot! Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házadba a szegény bujdosókat, ha meztelent látsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől!

Kedves Testvéreim! Azt szoktuk sággal és böjtöléssel lehet elérni, mondani, hogy mi, reformátusok és hogy a böjtölésünk ne legyen nem böjtölünk. Gyerekkoromban képmutató. Azt nem mondja nem tartottuk a böjtöt, mert a sehol, hogy ne böjtöljünk.

történelmi kolbászévs felsevadí- De mi is a böjt értelme? A tott bennünket a böjtölés külső vallásos emberek majdnem minden parancsa alól. Mégis azt kell monden időben és helyen böjtöltek, jam, a böjt fontos, de nem a külsőböjtölnek. A böjt lényege az imádeges formája, „amikor az ember ság megerősítése, elfordítjuk a lehajtja fejét, mint a káka, zsáku ruhát ölt és hamut szór maga alá”. Azért kell a böjtről beszélnünk, azért kell foglalkoznunk keverendő össze a méregtelenítéssel, a diétával vagy a fogyókúrával, mert ezek csak testi dolgok, és az ember figyelme a testre, sőt csak ember figyelme a testre irányítja, a böjt lényege pedig éppen az, hogy a figyelmünket Istenre irányítsa.

Böjtölni sokféleképpen lehet. Van, aki húst nem eszik, van, aki csak napi egyszer eszik, akkor is keveset a böjti időszakban, van, aki nem iszik alkoholt vagy kávé, nem eszik édességet. Van, aki TV-böjtöt tart, vagy sokkal kevesebbet számítógépezik, mint egyébként. Ebben szabadságunk van. Álságos dolog viszont az, ha valaki, nem eszik ugyan húst, de helyette olyan gyümölcsöt eszik, ami valóságos luxuscikk. Valami ehhez hasonló történt a reformáció idején, amikor a katolikus főpapok húst nem, de helyette különleges és drága tengeri herkentyűket ettek. A böjt lényege a lemondás, hogy valami olyasmiról mondok le legalább egy időre, ami eltereli a figyelmemet, elveszi az időmet az Isten dolgaitól való foglalkozástól. A böjti időszak arról kellene szólnon, hogy többet olvasom a Bibliát, mint egyébként, többet imádkozom, többet gondolkodom az Isten dolgain, az Úr Jézus életén, halálán, feltámadásán. Ehhez ma már nagyon jó áhítatos könyveket is lehet találni, amik segítik az elmélyülést.

A böjt csodája pedig az, hogy miközben közelebb kerülök Istenhez, közelebb kerülök a másik emberhez is: Isten megmutatja, hogy hova raktam fel én jogtalanul bilincset a másik életében,

hol van szükség a kegyelemre, az áldozatkészségemre. Mert az elsődleges feladatunk nem az, hogy a világ túl felén lévő igazságtalanságok miatt háborodjunk fel, hanem az, hogy vegyük észre a saját bűneinket és a mellettünk lévő nélkülözőket, azokat, akik nem segíthetünk; hogy ne úgy akarjunk böjtölni, hogy közben veszekszünk, idegeskedünk vagy éppen a kedvteléseinket űzzük, miközben a körülöttünk élőket hajszoljuk. Az ilyen böjtnek semmi értelme nincs. Akkor Isten szerinti a böjtölésünk, ha lecsendesítjük a lelkünket, ha alázattal fogadjuk a nehézségeket és próbákat is Isten kezéből. A saját tapasztalatom az, hogy a böjtölés segíti és elmélyíti a nagypéntekre és húsvétra készülést, amikor meg olyan év volt, hogy nem tudtam végigcsinálni, megköszöntem Istennek, hogy református vagyok, és nem követek el bűnt azszal, ha megtöröm a böjtöt, és hálaadással éltem tovább a tőle kapott javakkal. Adjá Isten, hogy ez a böjti időszak lehetőség legyen számunkra, hogy közelebb kerüljünk hozzá – akár böjtölünk külsőleg, akár nem –, hogy legyenek elmélyültebbek az imádságaink, és értsük meg jobban a mi Urunk Jézus Krisztus életének, halálának és feltámadásának titkát. Ámen.

16,1). Ez a temetési szertartás része volt, az ő teljes szeretetük, odaadásuk kifejezése. Semmi időt nem vesztegettek tehát. A hét első napján, vasárnap kora hajnalban elmentek a sírhoz. Megtették az egyedüli dolgot, amit megtehettek ebben a helyzetben, a következő lépést.

Bár úgy érezhették, nincs tovább, **mégis ott maradtak Jézus közelében, a szeretett személy közelében!** Még ha nem is értették, még ha ezzel el is kellett temetniük nemcsak őt, hanem a vágyaikat, álmaikat is. Nem értették, hogy lehet, hogy az, akiben bíztak, mégsem az a személy volt, akinek gondolták. Megölték a kereszten, pedig annyi erő áradt belőle. Ők mégis ragaszkodtak Hozzá, még ebben a helyzetben is, minden látható tény ellenére.

Az asszonyok magatartása tükör a számunkra: Tudunk-e mi is ilyen hittel ragaszkodni Istenhez, amikor jönnek a megpróbáltatások? Ennek a ragaszkodásuknak pedig az lett a következménye, hogy ők lehettek az első szemtanúi Jézus Krisztus feltámadásának! Nemcsak az angyaltól hallották a feltámadás örömhírét, hanem személyesen is megjelent nekik az Úr! Amikor még nem értettek semmit, félig a „sötétben tapogatózva” elindultak, hogy Jézus közelében

legyenek, és így kaptak választ legkínzóbb kérdéseikre is! Olyan választ, amely minden képletüket felülmúlta.

Ha Jézus közelében maradunk mi is, még amikor fáj is, legfőképpen pedig, amikor látszólag Benne csaldóduuk, Ő találkozuu fog velünk ott, ahol vagyunk.

Az asszonyoknak ezt a tapasztalatát jól szemlélteti egy idézet, amit egy Jim Elliot nevű miszionárius mondott feleségének, amikor sok akadály gördült szol-gálatuk elé: „*Nem csodálatos így élni, minden nehézség ellenére? Álmodozni, kérni és odaadóni Istenünk kezébe, és várni, majd látni, hogy az Úr nyugodtan félreterez minden álmat, és helyettesíti azzal, amiről nem is álmodtunk volna: megvalósított akarataival.*”

Hol vagyunk mi most az életünkben? Ha a nagypéntek, nagyszombat dőbbenetében, fájdalomban, gyászában, ne féljünk, térjünk vissza mi is az „üres sírhoz”! Térjünk vissza Jézushoz, kulcsoljuk imára kezeinket újra az Ő arcát keresve, és imádságos szívvel olvassuk a Bibliát! Menjünk testvéri közösségbe, ahol egymásban és egymás által is a mi Urunkkal találkozhatunk!

Húsvét üzenete szétfeszíti gondolataink, elképzeléseink keretét,

Feltámadt az Úr!

Ez a régi örömhír szól ma is hozzánk, akik annyira szomjazzuk a jó híreket: Feltámadt az Úr! Legyőzte a halált, és megszabadított a betegség, a bűn és a halál rabságából.

Ennek az örömhírnék az első tanúja pár asszony volt, a magdalai Mária és még egy Mária, Jakab és József anyja. Asszonyok, akiknek bánata örömmre fordult.

Mi történt velük, mielőtt ebben a nagy isteni kijelentésben részesültek? Mielőtt azon a vasárnap hajnalon útnak indultak?

Életük egyik legfájdalmasabb élményét élték át. Volt egy álmuk. Várták a többi tanítvánnyal együtt, hogy az a Jézus, akit megismertek, aki meggyógyította őket, akinek követőjévé váltak, népük megígért Messiása, megszabadítja őket földi rabságukból, a Római Birodalom elnyomása alól. Egy héttel korábban még örömujjongással üdvözölték Jeruzsálemi bevonulását.

Pár napra rá azonban, hirtelen összetört minden álmuk. Meghalt, akiben bíztak, akibe minden reményüket vetették, egyetlen kapaszkodójuk! Keresztre feszítették, aminek ők szemtanúi voltak. A kereszten pedig Jézussal együtt megfeszítették a saját álmaik is!

Mást vártak. Egyedül maradtak. Odalett a vezetőjük, tanítójuk, mesterük. Ott maradtak a kínzó

kérdéseikkel: Hogyan történhetett meg mindez? Mi lesz most velünk? De Nagypéntek nélkül nincs Húsvét, meghalás nélkül nincs feltámadás!

Hányszor átélünk mi is az életünkben hasonló „nagypénteket”. Elképzelünk valamit, hogy úgy lesz, Istennek úgy kell munkálkodnia, és aztán összeomlik minden. „Megfeszítetnek” az álmaink, és mi teljesen értetlenül állunk az események előtt. Hiába imádkoztunk, pedig őszintén hitük, hogy így jön el a szabadulás.

Nagypéntek után pedig jött nagyszombat, a sirás és gyász ideje a csalódások közepette. Visszatekintve látjuk, mennyire nem értették még Jézus küldetését, mennyire nem ismerték még Őt az asszonyok és a tanítványok! Egy politikai messiást, egy felszabadítót vártak, pedig Isten sokkal többet, az üdvösséget készíttet elő nekik.

Mit tettek ezek az asszonyok ebben a helyzetben? Mi volt, ami ezen a válságon átgátolta őket?

Először is tették a dolgukat, amit tenniük kellett. Meg kellett várniuk, amíg elmúlt a szombat, a zsidó ünnepnap. Ez alatt nem végezhettek semmilyen munkát.

Azonban amint véget ért a szombat napi pihenő, illatos keneteket vásároltak, hogy elmenjenek és megkenjék Jézus holttestét (Mk

Imádság:

Drága mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztus által! Köszönjük, hogy alkalmakat készítesz számunkra, hogy jobban megismerjünk Téged és a mi Urunk Jézus Krisztust. Áldunk és magasztalunk azért, mert rámutatsz a bűneinkre, megbocsátod azokat, és Szentlelked által segítesz bennünket abban, hogy el tudjuk hagyni azokat. Köszönjük, hogy a böjti időszak is egy ilyen lehetőség. Kérünk, mutasd meg, hogy hol vannak azok, akiknek szükségük van tőlünk egy pohár vízre, egy falat kenyérre, egy jó szóra, egy ölelésre, és áraszd ki ránk a te áldott Lelekedet, hogy ne zárkózzunk el testvéreink elől. Ámen.

Írta: Füstös Gábor

Öröm- és segélykiáltás

Lekció: Mk 11,1-11, Textus: Mk 11,9

„Az előtte haladók és az őt követők pedig ezt kiáltották: Hosszánna! Áldott, aki jön az Úr nevében! Áldott a mi atyánknak, Dávidnak eljövendő országa! Hosszánna a magasságban!”

Mi más vezethetne bennünket hiszen Jézus nemcsak a tanítványaival, hanem egész sokasággal jól ismert virágvasárnapi történet? Jézus bevonul Jeruzsálembe, ezzel kezdetét veszi a húsvét előtti időszak, a nagyhét. Jézus bevonul Jeruzsálembe érdekes történet, tele van kontrasztal. Mint király érkezik, de cseppet sem hasonlít ez a menet egy diadalmenethez. Pedig az. Bár király, nem pompában érkezik. Hintaja nincs, számárháton ül. Koronája sincs, de majd megkapja a tövis koszorút. Nincs díszes öltözete sem, de majd kerül rá bíborpalást (amikor a katonák ráterítik). Talán csak a szolgák hada mutathatná a szükséges bevonulás képét, tanítványok biztosan, de a soka-

Gondolkozunk el a tömeg kiáltásán!

Gondolhatnánk örömköltésnek is. Így maradt meg számunkra a hozsannázás kifejezése: egyfajta ujjongást jelent.

Minek is örülnek a Jézus körül lévő? Annak, hogy Jézusban elközelített hozzájuk Isten országa. A tanítványok biztosan, de a soka-

ságban érkezők is bizonyára megtapasztalták Jézus hatalmát, erejét, melyet megmutatott csodái által, hallották a mennyek országáról szóló tanítást, melyben erő volt, megismerték már a szeretetet, mely még a bűnösökhöz (vámszedőkhöz, paráznákhoz) is odavitte Jézust. Neki szól az ujjongás, mert Ő „jön az Úr nevében”, Ő hozza el „atyánknak, Dávidnak eljövendő országát”. Jogos tehát az ujjongásuk és örömkáltásuk.

De ha belegondolunk a „hosszánna” szó eredeti jelentésébe, egy kicsit másként kell látnunk mindent. Ez a héber szó egyáltalán nem örömkáltás, sőt éppen ellenkezőleg: kétségbeesett segélykiáltás. Magyarul ezt jelenti: „Ments meg minket!”

Ahhoz, hogy segélykiáltást halljon valaki, két feltételnek kell teljesülnie:

a) Be kell látnom, hogy bajban vagyok. Nem is akármilyenben. Olyanban, amit magam saját erőből megoldani nem tudok. (Mert ha tudnám, akkor nem kiáltanék, hanem tenném azt, amit kell.) De elveszve érzem magamat, ügyemet. Tehetetlenségem karjaimat, lábaimat. Nincs menekvés. Nincs kiút. Nincs megoldás.

b) Meg kell jelennie a reménynek, hogy valaki tud segíteni rajtam. Vagy meglátok valakit, aki ki tud menteni bajomból, vagy ha

nem látok is senkit, de arra gondolok, hogy talán meghallja valaki a kiáltásomat, és közel fog lépni hozzám, meg fog menteni.

Jézus körül levők kiáltása ezt is jelentheti. Elég nagy bajban voltak. Elnyomott nép tagjaiként, szétszakadt társadalomban, sokszor létbizonytalanságban élve, vágyva a régi idők letűnt dicsőségére gondolhatták helyzetüket elveszítettnek, reménytelennek. De Jézus közelében mégis felcsillan a remény: „Ments meg minket!” Mert Ő meg tud menteni – látták a csodákat, hallották a tanításokat, érezték a szeretetet.

Kiáltunk mi is, és gondolkozunk el a saját kiáltásunkon! Örömkáltás? Legyen!

Mert van örömünk nekünk is. Egy hét múlva a Megfeszített feltámad. Az Élet Ura legyőzi a halált. Bűneinkért eleget tett a mi Megváltó Urunk, és mindazok, akik elfogadják kereszthalálát, azoknak örök életük van. Csodálatos érzések, fantasztikus lehetőségek. Áldott a mi Urunk, akiben eljött hozzánk a Mennyeknek Ország!

Segélykiáltás? Lehet.

Ha szétnézünk környezetünkben, világunkban, megláthatjuk a reménytelenséget. Az emberiség vesztébe rohan. A pénz szeretete megfertőzi és uralja az életet. A tisztesség, a becsület, a hűség, a

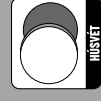
másik ellened, a szeretet székében téged. Jézus annyira szeret téged, ülve megérted az ő helyzetét, hogy meghalt érted. És Ő arra kér, miért nem vitte le a szemetet, téged, hogy ez legyen példa a miért hagyta szét a játékait, miért számodra. Tudd a másikért hátrébb nincs meg a zoknid párja. Miért tenni a saját igazságodat, az bánik veled lekezelően a főnököd, igazságérzeted, tudj megbocsátani, miért morcos a pénztáros a boltban, miért nem köszön vissza egy ismerős az utcán.

Kedves Testvérem! Jézus azt székébe és légy irgalmas másokkal, mondja, úgy szeressük egymást, úgy ahogy Isten veled is irgalmas! szeresd a másikat, ahogy Ő szeret. Ámen.

Imádság:

Mennyei Édesatyánk! Köszönjük, hogy nemcsak az igazságod létezik a számunkra. Nemcsak a jogos büntetés létezik a számunkra, hanem szerető Istenként vagy jelen az életünkben. Nagypénteken megmutattad, hogy annyira szerelsz minket, hogy Jézus Krisztusban önmagadat áldoztad értünk. Megfizetted helyettünk a büntetést.

Urrunk! Ez nagy örömhír a számunkra. Ez jelenti az új életet, a megmenekülést a kárhozattól. Szent Fiad azt kérte, hogy tartsuk meg a parancsolatait ebben az új életben. Mégis sokszor képtelenek vagyunk a szeretet székében ülni, megbocsátani, elfogadni, melleállni. Sokszor csak a magunk igazát látjuk, azt hangoztatjuk, sokszor csak ítékezünk. Nem úgy élünk, mint akiket átforgált Jézus Krisztus kereszthalála. Kérünk, Szentlelked által tégy csodát a mi életünkben, haljunk meg a bűnnek, a hamis igazságérzetünknek. Taníts meg minket igazán szeretni, igazán áldozatot hozni a másik emberért. Ámen.

Írta: Szabó Beatrix Márta

Megfeszített álmok

Lekció: Mt 28, 1–10

Textus: Mt 28, 8–9

„Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hirt tanítványainak. És íme, Jézus szembejött velük, és ezt mondta: Legyetek üdvözlövel! Ők pedig odamentek hozzá, megragadták a lábát, és leborultak előtte.”

volna elszenvédnünk. Ahogy maga Jézus fogalmazott: „*Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek. Többé nem mondalak titeket szolgának, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátainnak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek.*”

A két barátról szóló történet véget ért a kitöltött csekk átadásával. Nem tudjuk, mi történt velük. Nyitva marad a történet. Ha továbbgondoljuk a történetet, elképzelhetjük, hogy ez a sorsfordító bírósági tárgyalás újra közel hozta a két barátot egymáshoz. A bűnöző jó útra tért, a barátja segített munkát találni, új életet kezdeni. Mert egy igazi barát ezt teszi.

Jézus Krisztus a lehető legközelebbi barátságba került veled a Megváltáson keresztül. És mint legjobb barát, új élettel ajándékoz meg. Új kezdettel. Ugyanazt kéri tőled, amit az utolsó vacsorán kért az első tanítványoktól: ismerd meg őt minél jobban, ismerd meg a tanításait, parancsait, életmódját, és engedelmeskedj neki. Éljeszerint! Úgy élj új életet, hogy Jézust követed ebben az új életben! Jézussal való barátságod legyen a legfontosabb a számodra! székében azt látod, hogy mit tett a

tisztaság már csak emlékek. Jóléhanem a kiáltásunk legyen tünkben egyre rosszabbul élünk. reményteljes: „Ments meg Felyorsult világunkban már nem minket!” Istenünk szeretete a marad idő az igazán fontosakra. A megoldás ma is minden problémátemplomok kiürülnek, a plázák mánkra. Ő már legyőzte a Gótúlzsúfoltak. Adakozásra nem nyínoszt, már megmentette a világot. lik kéz, inkább ütésre, vagy legálábbis fenyegetésre. Sokáig sorolgyobb. Ő tud s akar segíteni mindhatnánk panaszainkat, kesergéseazokon, akik Rá bízzák életüket, inket. akik kiáltanak Hozzá.

De van remény: Jézus az ÚR! Hangozzék hát kiáltásunk: Mellette ne panaszszó hangozzon, Hozsánna!

Imádság:

Úr Jézus! Ments meg minket! Kilátástalan helyzetünkben Benned reménykedő szívvel hozzád kiáltunk. Tiéd az Erő, a Hatalom. Segíts rajtunk! Add bűnbocsánatodat, békédet. Vezess minket a Te utadon mennyei Hazánk felé, hogy Téged dicsérjünk majd az Örökkévalóságban is, de már e jelenvaló világban is. Ámen.

Írta: Szakács Gergely

Kiért halnál meg?

Textus: Jn 15,13-17

„*Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek. Többé nem mondalak titeket szolgának, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátainnak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek. Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendeltelek, hogy elmenjetelek és gyümölcsöt teremjetelek, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kértek az Atyától az én nevémben, megadja nektek. Ezeket azért parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.*”

Pár hónappal ezelőtt a konfirmációs iskolás kislány voltak, egy utcában mandus fiatalokkal megnéztünk laktak, ezért sokat tudtak együtt egy pár perces videót, ami egy játszani. Az általános iskola után izgalmas történetet mesélt el. Ez a egy középiskolába mentek. A történet két barátról szól. Amikor középiskolai évek alatt még szoro-

sabba fonódott a barátságuk. A netére. Isten a vele való szeretet-
szüleik szinte testvérként kezelték kapocsatra alkotott meg minket.
őket. Az érettségi után az egyikő-
jűk jogi egyetemre ment, jó ered-
ménnyel végezte el, és végül bíró
lett belőle. A másik elkezdett kima-
radozni otthonról, rossz társa-
ságba keveredett, és végül bűnöző
lett belőle. Végül a rendőrök
elfogták és bíróság elé állították. A
tárgyalás napján a bűnöző felvette
az egyetlen öltönyét, amit még az
érettségire kapott, mert nem volt
más alkalmi ruhája. Amikor az ő
bekísérte a tárgyalóterembe, és
bejött a bíró, megdöbbenve nézett
a bíróra, mert egykori legjobb
barátját látta maga előtt bírói
talárban.

A bíró is megrökönyödött, hogy
a vádlottak padján régi kedves
barátját látja viszont. Bár egy kicsit
idősebben nézett ki, de az éret-
ségi öltönyben szinte ugyanaz a
fiú volt, akihez olyan sok kedves
emlék fűzte. Először egyikük sem
tudott megszólalni. Aztán
elkezdődött a tárgyalás. A bíró,
látva a bizonyítékokat, hiába akar-
ta megmenteni a barátját, mégis
kénytelen volt megbüntetni. Tíz
millió forint megfizetésére ítélte.
Tudta, hogy a barátja, akiből
bűnöző lett az évek során, soha
nem tudja kifizetni ezt a nagy
összeget.

Ez a történet kísértetiesen
hasonlít Isten és ember törté-
-

jén. Ez a következménye annak, a bírói talárt, odalép hozzánk, és
hogy elfordultunk Istentől.

Isten, látva, mit tettünk, mély-
ségesen elszomorodott. Ő nem ezt
akarta, nem erre vágyott. Elszo-
morítottuk őt. És Isten, a bírói
székben ülve, bár szeret minket s
barátjának tart, igazsága mégis
vádol minket. Ítéletet kell szol-
gáltasson. A büntetés pedig az
örök kárhozat. A végleges és teljes
Istentől eltaszított állapot. Az Ő
igazsága megköveteli, hogy méltó
büntetést kapjunk.

A két barát története nem ért
véget azzal, hogy a bíró tízmillió
forintos büntetést szabott ki a
bűnözőnek, aki soha nem fogja
tudni azt kifizetni. A tárgyalás
végén, amikor a bírói kalapácsot
letette, felállt, levette a bírói talárt,
és mielőtt az ör kivezette volna a
bűnözőt a teremből, odalépett
hozá. Elővett egy papírt, amire
ráírta, hogy tízmillió forintot ad a
barátjának, és odaadta a barát-
jának.

Isten igazsága megkívánja a
jogos büntetést. Végleg el kell
pusztulnunk. Nem tudjuk meg-
menteni magunkat, nem tudjuk
megváltoztatni magunkat, nem
tudjuk megváltani magunkat a
büntetéstől. Nem tudunk semmit
sem felhozni a mentességünkre. Ez
az emberi élet legnagyobb
tragédiája. De Isten a tárgyalás
végén feláll a bírói székből, leveszi

szegyezték át, hanem a mi adós-
levelünket is. Jézus ezzel fizette
meg a tartozásunkat.

Jézus Krisztusban Isten levette a
bírói talárt, barátként odalépett
melléd, és átnyújtotta neked az
átlyukasztott adóslevelet. Isten
igazsága megkívánta a büntetést,
de Isten szeretete nem engedte,
hogy mi szenvedjük el a büntetést.
Jézusban maga Isten vállalta ma-
gára mindazt, amit nekünk kellett